

A tábor mint lelkigyakorlat

Nyaranta táborozunk a Bakony rengetegében. Ezekre az alkalmakra is alkalmazható a lelkigyakorlat fogalma.

Megvalósul az elvonulás

Otthagyjuk a mindennapi életünket, szokásainkat, életvitelünket. Kivonulunk a természet ölére, nomád életmódra. Sátorban alszunk, forrásvízből iszunk, patakvizben fürdünk. Nem feszítik életünket a határidők, a munkahelyi gondok, a nyüzsgés, a zaj, a tennivalók.

Megvalósul az otthonosság

Mindig ugyanazon a helyen táborozunk. Amikor megérkezünk, mindig az otthonosság érzése tölt el bennünket. Otthon vagyunk az Isten alkotta természetben. Otthonos minden, az erdő, a rét, a patak, a vaddisznótúrás, a csend, a gyermekkacagás, a nevetés, a tábortűz, a közös étkezések, a sátor. De az otthonosságot nemcsak a körülmények adják, hanem a táborlakók egymás iránti figyelme, fegyelme, szeretete, békessége is.

Megvalósul a természetközeli

állapot

Minden osztályrésztül jut, napsütés, eső, szél, vihar. Hajnalban halljuk, amikor éledni kezd az erdő, csiripelnek a madarak. Este tanúi vagyunk, ahogy leszentül a Nap (ahogy a csángók mondják a naplementét), ahogy megáll a szél. Látjuk a viharfelhők érkezését, halljuk az eső kopogását a sátorfalon. Atvesszük a környezetünk ritmusát, békéjét. Körülöt-

tünk minden él, és ennek a csodának, létezésnek vagyunk a részesei.

Megvalósul az Isten-közeli állapot

Az erdő, a rét csendje mély hatást gyakorol a lelkünkre. Minden ember formálódik a csendben. A csend minden hangok összessége, ami tisztít, erősít, növel.

A tábori csendben gyorsan megvalósul az Istennel való kapcsolat lehetősége. Már a környezet is Istenre hangolja a lelkünket. Ezt fokozza az esti tábortűz, ahol éneklünk, beszélgetünk, imádkozunk. A tábortűz elvárja az ember lelkét, nyitottabbá, közlékenyebbé, őszintébbé, békésebbé teszi egész lényünket.

Ahol és amikor az Isten-közeli állapot megvalósul, minden értelmet nyer. Változik az élet, a gondolkodásmód, a lélek, a szellem.

Megvalósul a családiasság

Kevesen voltak eddig, akik nem érezték jól magukat a táborainkban. Ez egy igazi kommuna. Minden ételt-italt beadunk a közösbe, amiből étkezéskor mindenki részesülhet.

Természetes a tábori rend betartása. Fegyelmzésre gyakorlatilag nincs szükség.

A közös játék, a vízfordás, a segítség a konyhai feladatokban, a mosogató, a gyermekek felügyelete – mindez egyetlen nagy családdá tesz bennünket.

A odafigyelés a másokra, a beszélgetés, az őszinteség erősíti a vér sze-

rinti és a testvérbaráti, lélektestvéri kapcsolatokat. Az otthonosság, a családi légkör felejthetetlen élménnyé teszi a táborainkat.

Megvalósul a test edzése

A reggeli torna, a mindennapos kerékpár- és gyalogtúrák biztosítják, hogy senki ne lustuljon el a táborainkban.

A közös erőfeszítés, a közösen látott természeti szépség, a legyőzött kilométerek, az izzasztó emelkedők, a röplabda-mérkőzések közösségi élménnyé válnak, növelik a csoporterőt, az összetartást.

A tábor első és harmadik hete után kerékpárral megyünk haza. Ilyenkor nem okoz különösebb erőfeszítést a 60-70 km távolság sem.

Megvalósul a természetvédelem

Természetes, hogy nincs személtelés, pazarlás. Ugy élünk a természetben, hogy ne okozunk semmiféle kárt. A patakvizet lavórokba merjük fürdéskor, hogy szappannal ne károsítsuk az élővilágot. Komposztgödörbe tesszük, ami odavaló, a felgyülemlett hulladékot hazavisszük, és szelektív módon válogatjuk. Táborbontás után szinte meg sem látszik, hogy három hétig közel száz ember táborozott itt.

Minden évben nagy esemény a táborozásunk, amelyben évenként 70-90 személy vesz részt.

Vincze József

2020. augusztus 8-án, 92 éves korában elhunyt **Pedro Casaldàliga**, spanyol származású püspök, misszionárius, költő, a felszabadítás teológiájának egyik legjelentősebb hatású alakja, aki életének nagy részét a braziliai őslakosok és szegények szolgálatának szentelte, harcolva kizsákmányolásuk és elnyomásuk ellen. (Sokszor írtunk róla, legutóbb lapunk 2013. augusztusi számában.) Két általa írt litánia közlésével búcsúzunk tőle.

Jubileumi litániák

A BÁNAT LITÁNIÁJA

Válasz: Emlékeztess minket,
és adj új szívet nekünk!

- Mert kisajátítottunk téged magunknak, és nem fogadtuk el, hogy jelen vagy a többi vallásban is...
- Mert önelégülten és buta göggel tiszteltünk, és bibliai üzeneteket fundamentalistán, szűken magyaráztuk...
- Mert nem tudtuk a te másik arcodat, az anyait, meglátni és hirdetni...
- Mert hitünk fajközpontú, gyarmatosító és egyoldalúan nyugati volt...
- Mert nevedben és nevedre hivatkoztunk, és nevedből annyi mindent megsem-

misítettünk, ami elevenen élt a bennszülött kultúrák könyveiben, templomaiban, emlékeiben, vallási ünnepeiben...

- Mert húsz századon keresztül elíteltük mint pogányságot, amit nem ismertünk, fundamentalista hitünk és hamis missziós buzgalomunk miatt...
- Mert annyi vallásháborút felcímkeztünk, nevedet segítségül hívva és lengetve a keresztet...
- Mert az ökumenében gyávák voltunk, beértük ritkás áhítatokkal, szavakkal, és nem mertük a hit, az eu-

charisztia és a szolgálat közösségét élni akarod szerint...

- Mert az evangelizálást Amerikában, Ázsiában, Afrikában politikai és katonai hatalommal vittük végbe...
- Mert a te üzenetedként adtuk tovább, ami nemegyszer csupán az uralkodó kultúra üzenete volt...
- Mert világi címekre és gyalázatos luxusra törekedtünk sok egyházi csoport struktúrájában és életében...
- Mert annyiszor áldottunk meg katonákat és hódításokat, keresztes hadjáratokat és diktatúrákat...